

Žemaičiū tautinē rūbā

Straini esam mes žemaitē,
Graži mūsū apdarā,
Ka i švente kur išēnam,
Gan atrodom naprastā.

Ilgī roike lig pat žemes,
Drūžīavota išausti,
Baltū linū kvartūgioka,
Tulpių raštas išsiūti.

Liniavuotas baltas bliuskas,
Monkietokas parauktās.
Vo šlebikes longalūtas
Apjūs lymeni gražē.

Unt galvū nešiuo mergelēs
Karūnas iš kaspinū.
A ta jaunas, a ta senas
Su karoles gintarū.

Tik je motreškas žanotas,
Ka i jaunas da visā,
Su koskeliem a kiaporēm
Apriš galvas apvalē.

Seniau audavos klumpokās,
Glūsne mede išdrožt ās,
vo daba su kamašokas,
iš skūrikes pasiūtās.

Poike rēdos i mūs vyra:
Marškine baltū linū,
Šalbierkeles longalūtas,
Užriš jūstas unt anū.

Kelnes iš drūiūta mila.
Skrybēloka unt galvū.
Batā blizgontis skūrenē,
Burnosā lig pat kenkliū.

Graži rūba žemaiteliū,
giarū kraučiu pasiūti.
Tarp aukštaičiū, latviū, lenkū
Tikrā esam saviti.